
NYOLCVANNYOLC

Vér és arany kettős motívuma,
Az ajakak hangja sem halkul ma.
Romok porba rajzolt eszméje,
Elvesztett bajtársak hős személye.

A nyomás beismerően emelkedik,
mint az iparban a léttel vetekedik.
Elszorul a levegő egy pillanatra,
gondolván a dicső 'ötvenhatra.

Gyermeki vágy úttörősen menetel,
szolga vagyol a rendszerben tele becsülettel.
Pengő, utcai, zajos képzavarok észlelése,
továbbra is a csillag fénylik vakmerően se.

Tervekbe szövögetett álmok korai hada,
összefogott kezek erőt parancsoló dala.
S hol az érdek utat tör a sötétségben,
ott minden zsarnok elveszik a fényben.

Tavasza volt, a történelem ismétlő jele,
a demokrácia utolsó mécsesének végjele.
A küzdeni akaró maréknyi lélek utcára kell,
s reformokat kiállt, mint forradalmi ifjak hajdanán.

Ellenséges köntöst felvevő reformátorok,
merész, szókimondóan kifejtő arcok.
Elbocsájtó keserűséges üzenet keltezése,
melyben napjainkban ott van igazunk esengése.

Simon Krisztián

ZSzC Báthory István és Szakgimnáziuma és Szakközépiskolája,
Zalaegerszeg